

uforholdsmæssige gaver fra pensionisten, tages i betragtning ved pensionsberegningen, og man har anset det for nødvendigt, at denne bestemmelse anvendes tilsvarende ved beregning af pensionstillægget.

Pensionstillægget foreslås ydet med det fulde beløb, 75 kr. pr. måned samt sygekassekontingent, fra 1. april 1967. I årene 1965-66 og 1966-67 foreslås tillægget ydet med henholdsvis 35 kr. og 55 kr. pr. måned samt sygekassekontingent, der for tiden gennemsnitlig udgør ca. 12 kr. pr. måned for hver pensionist.

For pensionister, der bor i pensionistboliger, foreslås tillægget ydet med lavere beløb, jfr. de almindelige bemærkninger foran.

Til nr. 10.

Den gældende regel i § 4, stk. 9, om ændringer i kommunegrupperingen for så vidt angår rådighedsbeløbet til personlige tillæg foreslås ophævet. Bestemmelsen er i ændret form optaget i forslag nr. 7.

Til nr. 11.

Forslaget er en følge af ændringsforslag nr. 3, hvorefter personer, der er fyldt 67 år, fra 1. april 1970 får ret til folkepensionens grundbeløb uden hensyn til indtægt — dog bortset fra tjenestemænd og dermed ligestillede.

Til nr. 12.

Forslaget er dels en følge af ændringsforslag nr. 3, dels redaktionelt, idet det ikke længere anses for nødvendigt, at det i loven udtrykkeligt siges, at folkepensionen for personer, der opfylder betingelserne for at opnå mindstebeløbet, ikke kan nedsættes under mindstebeløbet.

Til nr. 13.

Forslaget går ud på i overgangstiden indtil 1. april 1970 at give personer over 67 år et særligt fradrag i indtægten, inden pensionen beregnes. Fradraget fastsættes til 1.000 kr. i 1965-66 og stiger med 1.000 kr. om året til 5.000 kr. i 1969-70. Fradraget vil bevirke, at personer med nedsat folkepension vil få ret til en større pension. Samtidig vil et stigende antal personer få ret til at overgå fra mindstebeløbet til den indtægtsbestemte pension.

Til nr. 14.

Kommissionen har givet udtryk for den opfattelse, at udbetaling efter en indekstrakt ikke bør bevirke fradrag i den almindelige, ikke-indtægtsregulerede folkepension.

Regeringen har imidlertid ud fra statsfinansielle hensyn ikke ment at kunne følge kommissionens

forslag. Ved udgangen af 1962 var ca. 485.000 indekstrakter i kraft. Antages antallet af indekstrakter at blive forøget med 100.000 om året indtil 1972, hvor udbetalingerne påbegyndes, og stiger pristallet med 3½ pct. om året, vil den kapitaliserede værdi af statens forpligtelse til at yde indekstillæg være af størrelsesordenen 5-6 milliarder kr. ved begyndelsen af 1972. Ved at opretholde reglen om fradrag i folkepensionen vil det offentlige opnå en besparelse, hvis kapitaliserede værdi er anslået til 2½-3 milliarder kr. Ved beregningerne er forudsat en indbetalingsperiode på 30 år og en udbetalingsperiode på 13 år. Der er taget hensyn til, at indbetalingerne på kontrakterne fradrages i den skattepligtige indkomst, og at udbetalingerne indkomstbeskattes, og beregningerne er yderligere foretaget på grundlag af en række forudsætninger om størrelsen af den rente, der anvendes som basis for beregning af indbetalingerne, den fremtidige markedsrente, beskatning m. m.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 15.

Ifølge invalide- og folkepensionslovens § 6, stk. 2, skal arbejdsgivere betale et bidrag på 14 kr. 25 øre årlig pr. arbejder til delvis finansiering af invalideforsikringen. Ifølge § 7, stk. 1, opkræves disse bidrag af de anerkendte ulykkesforsikringsselskaber sammen med arbejdsgivernes præmier for lovpligtig ulykkesforsikring, og ifølge stk. 3 tillægges der forsikringsselskaberne et vederlag for opkrævningen på 2 pct. af de opkrævede bidrag. Selskaberne indbetaler de opkrævede beløb til invalideforsikringsfonden efter afslutningen af hvert årsregnskab. Invalideforsikringsfonden har dog adgang til i løbet af året at forlange, at selskaberne indbetaler opkrævede bidrag à conto, men dette har kun været anvendt i mindre omfang, idet det har været forudsat, at selskaberne skulle kunne indtjene en rente på indtil 2 pct. til supplerende af det i loven fastsatte vederlag.

Det er ønskeligt, at de opkrævede bidrag kræves indbetalt kvartalsvis af selskaberne til invalideforsikringsfonden. I forbindelse med en sådan ændring, der kan foretages administrativt med hjemmel i lovens § 7, stk. 2, må det anses for nødvendigt at forhøje selskabernes vederlag for opkrævningen fra 2 pct. til 4 pct. Det bemærkes herved, at der for opkrævning af arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen er tillagt forsikringsselskaberne et vederlag på 75 øre pr. arbejder, dog højst 4 pct. af de opkrævede bidrag, der skal afregnes kvartalsvis.